

PRZEKSZTAŁTOWANY (1) *part praet pass pf*

N pl m pers przekształtowani.

[Składnia dopełnienia sprawcy: przekształtowany przez kogo.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

*Zmieniony, któremu nadano inny kształt, formę; przen; mutata forma, transformis Cn: Zwierciadłem fą [Pisma święte]/ w którym oblicze Boże oględujemy y widziemy abychmy ku iego chwale byli przekszthałowáni. BibRadz *3v.*

[przekształtowany z czego na co: Przetoż iáko wibráni fą przekšftałowáni iteż otmienieni zobrázu Adámowego/ ná obras łtworzićielá łwego: ták obras będą nošili liná Bożego po zmartwichwłtaniu FarnZnaj 144v (Linde błędnie FarnOkaz).

W porównaniu: FarnZnaj 144v (Linde błędnie FarnOkaz) cf przekształtowany z czego na co.

Szereg: »przekształtowany abo (i teź) (w inny kształt) odmieniony«: iáko może być łłufznie o Anielech mowiono/ iż przez Páná Chrıstufá fą przekształtowáni/ ábo w inny křształt odmienieni Refut 260; FarnZnaj 144v (Linde błędnie FarnOkaz).]

Synonimy: odmieniony, przeczyniony, przemieniony.

Cf **PRZEKSZTAŁTOWAĆ**